

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie zawiera cztery zarzuty. Wedle zarzutu pierwszego Sąd naruszył prawo, przyjmując, że Komisja nie musi wykonywać swych uprawnień dyskrecyjnych we właściwy sposób oraz nie przeprowadzając w pełnym zakresie kontroli sądowej w odniesieniu do wykonywania uprawnień dyskrecyjnych Komisji w zakresie obciążenia The Dow Chemical Company odpowiedzialnością. Zgodnie z zarzutem drugim Sąd naruszył prawo, stosując odmienne traktowanie w odniesieniu do kwot wyjściowych grzywien. Wedle zarzutu trzeciego Sąd naruszył prawo, potwierdzając, że Komisja była uprawniona do wzięcia pod uwagę obrotu The Dow Chemical Company. Stosownie do zarzutu czwartego Sąd naruszył prawo, potwierdzając, że zastosowanie przez Komisję mnożnika o celu odstrasającym nie ma charakteru dyskryminującego.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2011 r. w sprawach T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 i T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 7 października 2011 r. przez ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV

(Sprawa C-516/11 P)

(2011/C 355/19)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV (przedstawiciele: O. W. Brouwer i J. Blockx, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku z dnia 13 lipca 2001 r. w zakresie, w którym sąd oddalił zarzuty wnoszącej odwołanie w pierwszej instancji;
- rozstrzygnięcie sprawy i następcze stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna ⁽¹⁾ z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie COMP/E-1/38.823 — Windy i Schody ruchome — na podstawie zarzutów wskazanych w postępowaniu w pierwszej instancji lub obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;
- ewentualnie obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;
- ewentualnie — w dalszej kolejności — przekazanie sprawy sądowi do ponownego rozpatrzenia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie opierają skargę na czterech zarzutach:

- 1) Naruszenie art. 81 ust. 1 WE (obecnie art. 101 ust. 1 TFUE) w związku z tym, że nieprawidłowości nie mogły w sposób

odczuwalny wpłynąć na handel pomiędzy państwami członkowskimi i Komisja wszczęła postępowanie niezgodnie z prawem.

- 2) Naruszenie zasady *Ne bis in idem*.
- 3) Naruszenie art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽²⁾, art. 48 ust. 1 oraz art. 49 ust. 1 i ust. 3 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady osobistego charakteru kar poprzez przyjęcie solidarnej odpowiedzialności wnoszącej odwołanie w zakresie grzywny obliczonej na podstawie obrotów łącznych.
- 4) Nieprawidłowe badanie i niezgodne z prawem zaniechanie sądu poprzez brak zastosowania uprawnienia do nieograniczonej weryfikacji grzywien, w szczególności odnośnie do wielkości danego rynku, celu odstrasającego i współpracy na podstawie obwieszczenia w sprawie współpracy z 2002 r., a także w zakresie wykraczającym poza owe obwieszczenie.

⁽¹⁾ Streszczenie w Dz.U. 2008, C 75, s. 19.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2011 r. w sprawach T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 i T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 11 października 2011 r. przez ThyssenKrupp Liften BV

(Sprawa C-519/11 P)

(2011/C 355/20)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: ThyssenKrupp Liften BV (przedstawiciele: O. W. Brouwer, N. Lorjé, N. Al-Ani, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku z dnia 13 lipca 2001 r. w zakresie, w którym sąd oddalił zarzuty wnoszącej odwołanie w pierwszej instancji;
- rozstrzygnięcie sprawy i następcze stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna ⁽¹⁾ z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie COMP/E-1/38.823 — Windy i Schody ruchome — na podstawie zarzutów wskazanych w postępowaniu w pierwszej instancji lub obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;

- ewentualnie obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;
- ewentualnie — w dalszej kolejności — przekazanie sprawy sądowi do ponownego rozpatrzenia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera skargę na pięciu zarzutach:

- 1) Naruszenie art. 81 ust. 1 WE (obecnie art. 101 ust. 1 TFUE) w związku z tym, że nieprawidłowości nie mogły w sposób odczuwalny wpłynąć na handel pomiędzy państwami członkowskimi i Komisja wszczęła postępowanie niezgodnie z prawem.
- 2) Naruszenie zasady *Ne bis in idem*.
- 3) Naruszenie zasady proporcjonalności poprzez określenie nieproporcjonalnej kwoty wyjściowej grzywny.

4) Naruszenie maksymalnej kwoty grzywien na podstawie art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽²⁾, domniemania niewinności zagwarantowanego w art. 48 ust. 1 oraz w art. 6 ust. 2 EKPC, zasady *Nulla poena sine lege* zagwarantowanej w art. 49 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, zasady proporcjonalności na podstawie art. 49 ust. 3 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady osobistego charakteru sankcji i osobistej odpowiedzialności poprzez przyjęcie solidarnej odpowiedzialności w zakresie grzywny obliczonej na podstawie obrotów łącznych.

5) Nieprawidłowe badanie i niezgodne z prawem zaniechanie sądu poprzez brak zastosowania uprawnienia do nieograniczonej weryfikacji grzywien, w szczególności odnośnie do kwoty wyjściowej, celu odstrasżającego i współpracy w zakresie wykraczającym poza obwieszczenie w sprawie współpracy z 2002 r.

⁽¹⁾ Streszczenie w Dz.U. 2008, C 75, s. 19.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).